

VENDIM
Nr. 43, datë 7.7.2014

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	anëtar i “ “
Sokol Berberi	anëtar i “ “
Altina Xhoxhaj	anëtare e “ “
Fatmir Hoxha	anëtar i “ “
Gani Dizdari	anëtar i “ “
Besnik Imeraj	anëtar i “ “
Fatos Lulo	anëtar i “ “
Vitore Tusha	anëtare e “ “

me sekretare Edmira Babaj, në datën 19.5.2014 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me bazë dokumentesh çështjen nr. 21 Akti, që i përket:

KËRKUESE: SHOQËRIA “Klame” sh.p.k.

SUBJEKT I INTERESUAR: Kuvendi i Shqipërisë, zyra përmbartimore private “Anastas Kote”

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, shkronja “f” dhe 134, pika 1 shkronja “g” të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; nenet 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes, Vitore Tusha, shqyrtoi pretendimet e kërkuarit, i cili kërkoi pranimin e kërkesës, pretendimet e subjektit të interesuar Kuvendi i Shqipërisë, i cili kërkoi rrëzimin e kërkesës dhe pasi bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuesi, shoqëria “Klame” sh.p.k. ofron shërbime në fushën e prodhim drurit dhe mobilimit. Në datën 24.11.2009 kërkuesi, pas kryerjes së një procedure prokurimi, ka lidhur kontratën e furnizimit nr. 34/8 prot. me Kuvendin e Shqipërisë, me objekt shitblerjen e disa pajisjeve kompjuterike. Autoriteti kontraktor (Kuvendi), për shkak të disa vonesave në përmbushjen e detyrimit nga kërkuesi, e ka shtyrë afatin e kontratës deri në datën 11.2.2010, duke e njoftuar kërkuesin me shkresën nr. 221 prot., datë 26.1.2010, për të cilën ai ka marrë dijeni në datën 27.1.2010.

2. Në datën e fundit të afatit shtesë, kërkuesi ka paraqitur pjesën e mallrave të mbetura pa dorëzuar, duke njoftuar edhe zyrtarisht autoritetin kontraktor për mbërritjen dhe për krijimin e kushteve për magazinimin e tyre. Në po atë datë, Kuvendi ka deklaruar ndërprerjen në mënyrë të njëanshme të marrëdhënies kontraktore për mosplotësimin

në kohë dhe me cilësi të kushteve të kontratës dhe, gjithashtu, ka kërkuar sekuestrimin e sigurimit të saj në shoqërinë e sigurimeve “Sigal Unica Group Austria” sh.a., po ashtu, Kuvendi, me cilësinë e autoritetit kontraktor, i ka kërkuar Agjencisë së Prokurimit Publik përjashtimin e kërkuarit për tri vjet radhazi nga prokurimet publike.

3. Në këto kushte, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me kërkesëpadi me objekt “Konstatimin e pavlefshmërisë së zgjidhjes së kontratës së furnizimit nr. 34/8, datë 24.11.2009 nga i padituri. Detyrimi i palës së paditur t’i kthejë paditësit shumën e sekuestruar të sigurimit të kontratës në masën 886.080 lekë.”. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 1131, datë 10.2.2012, ka vendosur: “Pranimin e kërkesë padisë, konstatimin e pavlefshmërisë së zgjidhjes së kontratës së furnizimit; detyrimin e të paditurit Kuvendi i Shqipërisë, t’i kthejë shoqërisë “Klame” sh.p.k. shumën e sekuestruar të sigurimit të kontratës.”

4. Subjekti i interesuar, Kuvendi i Shqipërisë dhe Avokatura e Shtetit, kanë paraqitur ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë, e cila me vendimin nr. 698, datë 20.3.2013 ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të mësipërm.

5. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, me kërkesë për lëshimin e urdhrit të ekzekutimit, e cila është pranuar me vendimin nr. 3287 Akti, datë 17.5.2013 të asaj gjykate.

6. Në datën 27.5.2013 kërkuesi i është drejtuar zyrës përmbartimore private “Anastas Kote” Tiranë për marrjen e masave për bllokimin e fondit dhe shlyerjen e tij. Po në atë datë, përmbartuesi gjyqësor privat me shkresën nr. 337 prot. i ka dërguar Kuvendit të Shqipërisë lajmërim për ekzekutim vullnetar.

7. Në datën 10.6.2013 përmbartuesi gjyqësor privat i është drejtuar degës së Thesarit me shkresën nr. 385 prot për vendosjen e sekuestros konservative në llogarinë e thesarit, artikulli buxhetor 602 i Kuvendit të Shqipërisë në shumën 967.546 lekë. Drejtoria e Përgjithshme e Thesarit, dega Tiranë, me urdhrin e brendshëm të datës 10.7.2013 ka urdhëruar bllokimin e fondeve buxhetore në favor të kreditorit “Klame” sh.p.k. në shumën e kërkuar.

8. Në datën 25.9.2013 Sekretari i Përgjithshëm i Kuvendit, me shkresën nr. 1486/1 ka vënë në dijeni përmbartuesin gjyqësor privat për shlyerjen e kështit të parë prej 200.000 lekësh. Po ashtu, përmes kësaj shkrese, përmbartuesi njoftohet se urdhri për ekzekutimin e pjesshëm në llogari të thesarit të detyrimit të përcaktuar në vendimin gjyqësor, është dhënë që në datën 19.9.2013.

9. Kërkuesi i është drejtuar gjithashtu Ministrit të Drejtësisë dhe Institucionit të Avokatit të Popullit.

II

10. **Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese në datën 24.2.2014 duke pretenduar konstatimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosekzekutimit të vendimit të formës së prerë. Sipas tij, nga data 17.5.2013 deri në momentin që ai ka paraqitur ankimin kushtetues, Kuvendi dhe zyra

përmbarimore nuk kanë marrë masat e nevojshme për të përmbushur plotësisht detyrimet që burojnë nga vendimi gjyqësor i formës së prerë.

11. **Subjekti i interesuar, Kuvendi i Shqipërisë**, i ka prapësuar pretendimet e kërkuarit, duke argumentuar se shumica e detyrimit ndaj shoqërisë “Klame” sh.p.k. është shlyer tërësisht, pasi kësti i fundit është paguar në datën 22.4.2014. I vetmi detyrim që ka mbetur i papaguar është pagimi kundrejt shërbimit përmbarimor i shumës prej 54.766 lekë, pasi janë në pritje të paraqitjes së faturave nga ky shërbim.

12. **Subjekti i interesuar, zyra përmbarimore private “Anastas Kote”**, ka parashtruar në mënyrë të përmbledhur se janë përdorur të gjitha mjetet procedurale për vënien në ekzekutim të vendimit gjyqësor të formës së prerë. Fillimisht është dërguar lajmërimi për ekzekutim vullnetar, që ka vijuar më pas me ekzekutimin e detyrueshëm dhe vënien e sekuestros mbi llogaritë e Kuvendit. Po ashtu, është vendosur edhe gjobë ndaj Sekretarit të Përgjithshëm të Kuvendit, masë e cila është revokuar më pas si rrjedhojë e paraqitjes së dokumentacionit që provonte përmbushjen e një pjese të detyrimit nga pala debitore.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

13. Gjykata Kushtetuese, në jurisprudencën e saj është shprehur se personat juridikë, siç është edhe kërkuari, mund të jenë subjekte të të drejtave dhe lirive kushtetuese në nivel të kufizuar, “për aq sa përputhen me qëllimet e përgjithshme të këtyre personave dhe me thelbin e këtyre të drejtave, lirive dhe detyrimeve”, në kuptim të nenit 16, pika 2 e Kushtetutës. Disa nga këto liri dhe të drejta nuk është e mundur t’i atribuohen një personi juridik për shkak të thelbit të tyre, ose qëllimit për të cilin ligji i ka dhënë jetë personit juridik. Për sa u përket të drejtave të tjera, personi juridik mund të jetë subjekt i tyre në atë masë dhe në atë kuptim që ato lehtësojnë gëzimin e plotë të këtyre të drejtave dhe lirive për individët (shih vendimin nr. 19, datë 9.7.2009 të Gjykatës Kushtetuese).

14. Në vlerësimin e çështjes së legjitimitimit të personave juridikë për vënien në lëvizje të juridiksionit kushtetuese, Gjykata bazohet në të njëjtat elemente që merren në konsideratë për legjitimitimin e individëve, në kuptim të neneve 131, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “g” dhe pika 2 të Kushtetutës. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se pretendimet e kërkuarit lidhen me mosekzekutimin brenda një afati të arsyeshëm të një vendimi të formës së prerë të gjykatës. Këto pretendime janë trajtuar nga jurisprudenca kushtetuese si pjesë përbërëse e të drejtës për një proces të rregullt ligjor në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së (shih vendimet nr. 6, datë 31.3.2006; nr. 6, datë 6.3.2009; nr. 35, datë 27.10.2010 të Gjykatës Kushtetuese).

15. Po ashtu, Gjykata vëren se kërkuari i është drejtuar gjykatave të juridiksionit të zakonshëm duke shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtës së tij. Për ekzekutimin e vendimit gjyqësor, kërkuari i është drejtuar subjektit të interesuar, i cili është organi kompetent për të përmbushur detyrimin e përcaktuar në vendimin gjyqësor të formës së prerë.

16. Gjykata arrin në përfundimin se për sa kohë kërkuari nuk ka mjet tjetër ligjor për konstatimin e cenimit të parimit të procesit të rregullt ligjor si pasojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, në vështrim të standardeve të mësipërme dhe nga rrethanat e çështjes, shoqëria “Klame” sh.p.k. i përmbush kriteret në lidhje me legjitimitimin *ratione personae*, pasi pretendimet e saj përfshihen në rregullimin kushtetues të neneve 131/f dhe 134/g të Kushtetutës; *ratione materiae*, pasi pretendimet e saj janë, *prima facie*, në kompetencë të Gjykatës Kushtetuese; *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit 2 - vjeçar.

B. Për pretendimin e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda afatit të arsyeshëm

17. Gjykata ka theksuar se ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i vendimit të formës së prerë të gjykatës, duhet konsideruar si pjesë përbërëse e të drejtës për një proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe të nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjykimit të drejtë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (shih vendimet nr. 1, datë 19.1.2009, nr. 35, datë 27.10.2010, nr. 9, datë 27.2.2014 të Gjykatës Kushtetuese).

18. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si faza përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individi e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

19. Gjykata ka rikonfirmuar qëndrimin se në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces. Sipas saj, kohëzgjatja e arsyeshme e procedimeve duhet të vlerësohet në dritën e rrethanave të çështjes dhe duke marrë në konsideratë kompleksitetin e çështjes, sjelljen dhe interesin e kërkuarit dhe autoriteteve përkatëse. Për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara, volumin e provave shkruesore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm

të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimin nr. 14, datë 15.4.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

(i) Në lidhje me kompleksitetin e çështjes

20. Gjykata ka pohuar vazhdimisht se, për vlerësimin e kompleksitetit të procedimeve duhet të kenë rëndësi të gjitha aspektet e çështjes, përfshi objektin e çështjes, faktet e kundërshtuara dhe volumin e provave shkresore. Kompleksiteti i çështjes, në balancë me parimin e sigurimit të administrimit të përshtatshëm të drejtësisë, mund të justifikojë kohëzgjatje kohore të konsiderueshme (*shih vendimet nr. 50, datë 22.11.2011; nr. 7, datë 27.2.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Në çështjen konkrete, Gjykata konstaton se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë ka përcaktuar detyrimin e Kuvendit për t'i kthyer shoqërisë "KLAME" sh.p.k. shumën e sekuestruar të sigurimit të kontratës prej 886.080 lekë. Për shkak të vënies në ekzekutim të këtij vendimi nga një shoqëri përmbartimore private, shumës së detyrimit i është shtuar edhe 54.766 lekë, që përfaqëson tarifën e plotë të shërbimit 5 % mbi shumën totale plus 20 % TVSH. Në këtë kontekst, Gjykata vlerëson se detyrimi në shumën totale prej 967.546 lekë është i identifikueshëm nga pikëpamja faktike dhe juridike.

22. Në kushtet kur dispozitivi i vendimit gjyqësor, i lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, është i qartë dhe i përcaktueshëm dhe, po ashtu, të tilla janë edhe kushtet e kontratës së shërbimit me shoqërinë përmbartimore, Gjykata çmon se nuk rezulton ndonjë paqartësi në dispozitivin e vendimit të formës së prerë mbi përcaktueshmërinë e detyrimeve financiare të debitorit kundrejt kreditorit në marrëdhënien kontraktore të furnizimit. Fakti që janë kryer disa pagesa të pjesshme nga debitori është tregues se edhe ekzekutimi i këtij detyrimi nuk paraqet vështirësi.

23. Nga sa më sipër, Gjykata arrin në përfundimin se çështja konkrete nuk paraqet rrethana të veçanta që mund të justifikojnë vonesën në ekzekutimin e vendimit të formës së prerë nr. 698, datë 20.3.2013, të Gjykatës së Apelit Tiranë, nga dita e marrjes së tij deri në realizimin e plotë të detyrimit ndaj kërkuesit.

(ii) Në lidhje me sjelljen dhe interesin e kërkuesit

24. Gjykata, në jurisprudencën e saj është shprehur se vlerësimi i sjelljes dhe i interesit të kërkuesit është një element tjetër përcaktues i kohëzgjatjes së arsyeshme të procedimeve, duke nënvizuar se përdorimi nga ana e kërkuesit i të gjitha procedurave të parashikuara nga e drejta e brendshme, me qëllim sigurimin e mbrojtjes, nuk mund të përdoret si argument kundër tij (*shih vendimet nr. 14, datë 15.04.2010, nr. 50 datë 22.11.2011 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në rastin konkret, Gjykata vlerëson se sjella e kërkuesit përcaktohet nga qëndrimi i tij gjatë fazës së ekzekutimit të vendimit. Në këtë kontekst, konstatohet se kërkuesi, pasi vendimi nr. 698, datë 20.3.2013, të Gjykatës së Apelit Tiranë ka marrë formë të prerë, i është drejtuar shoqërisë përmbartimore duke lidhur kontratën e

shërbimit në datën 27.5.2013.

26. Gjykata vlerëson se kërkuesi ka vepruar në përputhje me të drejtat e tij procedurale, duke shteruar mjetet ligjore në dispozicion të tij për rivendosjen e të drejtës së cenuar. Nga tërësia e fakteve dhe rrethanave, nuk rezulton që sjelljet e kërkuesit të jenë bërë shkak për mosekzekutimin e vendimit të formës së prerë.

(iii) Në lidhje me sjelljen e autoriteteve

27. Gjykata ka theksuar se përballë detyrimit për zbatim të vendimeve gjyqësore të formës së prerë, të gjitha subjektet, qofshin këto private apo publike, duhet të përgjigjen njëloj (*shih vendimet nr. 35, datë 27.10.2010, vendimet nr. 7, datë 27.02.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Asnjë organ i administratës publike nuk mundet që duke ushtruar autoritetin e tij publik, qoftë edhe për realizimin e një qëllimi të ligjshëm publik, të pengojë apo vonojë ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë, të dhënë në një gjykim në të cilin ai ka qenë palë. Përkundrazi, këto organe, si çdo subjekt tjetër palë e një gjykimi, kanë të drejtë që të kundërshtojnë në gjykatë ekzekutimin e detyrueshëm të një vendimi gjyqësor nëpërmjet ushtrimit të mjeteve mbrojtëse të parashikuara nga legjisllacioni në fuqi (*shih vendimin nr. 42, datë 19.7.2012; nr. 20, datë 4.4.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Në jurisprudencën e saj, Gjykata është shprehur se i takon debitorit të gjejë një mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë (*shih vendimet nr. 4, datë 20.2.2013; nr. 10, datë 1.3.2012, dhe nr. 2, datë 1.2.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Në fazën e ekzekutimit të vendimeve marrin pjesë aktivisht jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar, kur debitori refuzon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij karshi kreditorit. Në raste të tilla procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse, të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë (*shih vendimin nr. 6, datë 4.3.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Në lidhje me sjelljen e përmbartuesit gjyqësor privat, rezulton se kërkuesi i është drejtuar me kërkesë Zyrës së Përmbartimit Gjyqësor privat në datën 15.4.2013 dhe ka lidhur kontratën e shërbimit në datën 27.5.2013. Po në këtë datë, përmbartuesi i është drejtuar Kuvendit me lajmërim për ekzekutim vullnetar. Pas kësaj shkrese, përmbartuesi privat i është drejtuar Zyrës së Thesarit në datën 10.6.2013 me urdhër për vendosjen e sekuestros konservative. Po ashtu, konstatohet se ndaj Sekretarit të

Përgjithshëm të Kuvendit është vendosur edhe gjobë në shumën 50.000 lekë, për moskryerje të veprimeve në zbatim të titullit ekzekutiv, por kjo gjobë është revokuar në datën 25.9.2013 për faktin se ishin marrë masat ligjore për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë.

31. Në lidhje me sjelljen e debitorit, Kuvendi i Shqipërisë, Gjykata konstaton se ky autoritet është vënë në dijeni nga Drejtoria e Përgjithshme e Thesarit, dega Tiranë në datën 10.6.2013 në lidhje me bllokimin e fondeve buxhetore në artikullin 602 për ekzekutimin e vendimit gjyqësor në favor të palës kreditore. Në datën 26.6.2013, Kuvendi është vënë sërish në dijeni për vendosjen e sekuestros konservative në rast se nuk do të procedonte sipas udhëzimit të KM nr. 2, datë 18.8.2011. Në muajin shtator, Sekretari i Përgjithshëm, me urdhrin nr. 4, datë 19.9.2013, ka urdhëruar fillimin e ekzekutimit në llogari të thesarit të vendimit të formës së prerë. Pagesa e detyrimit urdhërohej të bëhej pjesore brenda fondit të planifikuar në zërin “Ekzekutim të vendimeve gjyqësore” të buxhetit të vitit 2013.

32. Gjykata konstaton se debitori ka kaluar në llogarinë e përmbaruesit, për llogari të kërkuarit, detyrimin financiar “kësti i parë” në shumën 200.000 lekë në datën 23.9.2013. Më pas në datat 13.11.2013, 5.12.2013, 15.1.2014, 10.2.2014, 4.3.2014 dhe 2.4.2014 janë likuiduar respektivisht nga 100.000 lekë/muaj. Në datën 22.4.2014 është derdhur edhe kësti i fundit në shumën 86 080 lekë.

33. Në vështrim të rrethanave të mësipërme, Gjykata vlerëson se veprimet e kryerja nga pala debitore krijojnë bindjen se ajo ka pasur vullnetin për të ekzekutuar vendimin gjyqësor të formës së prerë. Në kushtet kur detyrimi është përmbushur tërësisht, sjellja e autoriteteve është e tillë që tregon vullnet për rivendosjen e të drejtës së cenuar.

34. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuarit se mosëkzekutimi i vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm ka sjellë cenimin e të drejtës së kërkuarit për një proces të rregullt ligjor, të parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6/1 i KEDNJ-së është i pabazuar dhe, për rrjedhojë, kërkesa duhet rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131 shkronja “f” dhe nenit 134, pika 1, shkronja “g” të Kushtetutës; neneve 72 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Fatos Lulo, Besnik Imeraj

